

OME.

**A GLANCE AT INDIA
PAST, PRESENT & FUTURE.**

A lecture delivered, upon invitation, before large audiences of Natives and Europeans at Amritsar, Lahore, Mooltan, Cawnpore, Benares (before H. H. The Maharajah), and Allahabad.

BY

COLONEL HENRY S. OLCOTT

PRESIDENT OF

THE THEOSOPHICAL SOCIETY

TRANSLATED FREELY BY

S. SUNDARUM IYER.

KARIKAL

Printed at the Mouhamadoo Samadane Press.

Price 2 Annas.

1882.

உ

வீ ள ம் ப ர ம்.

இந்தப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் - நாகபட்டினம்
தென் இந்தியா றெயில்வே சீவ் ஆடிட்டர் ஆபீசில
கிளர்க்குவேலைபார்க்கிற (பாப்புப்பிள்ளை) இடம் இப்
புத்தகத்தின் விலை—அரை இரண்டுந் தபாற் கூலியு
மனுப்பினால் புத்தகம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பத்துப்புத்தகந் தொகையாக வாங்குகிறவர்கட்
கிரண்டுப்புத்தகம் இனாமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்:

பா ப் பு ப் பி ள் னை,

நாகபட்டினம்.

முகவுரை.

கீழேவரும் பிரசங்கங்களின் கர்த்தாவானவர் ஹென்றி எஸ். ஆல்க்காட் (Colonel Henry. S. Olcott) என்றநாமமுடைய ஒரு அமெரிக்கா தேசத்து துரை. இவர் “தியஸாபிக ஸ்ரெஸ்ட்டி” க்குத் தலைவர். “தியசாபிகஸ்ரெஸ்ட்டி” என்பதற்கு “தத்வஞானசபை” என்று பொருள். இச்சபை 1875-ல் அமெரிக்காவிலுள்ள யூனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் என்ற தேசத்தின் சிரோவ்டநகரமாகியநியூயார்க்கில் மேலேசொலவிய துரையவர்களாலும், ஹெலியோனா. பி. ப்ளாவட்ஸ்கி (Countess Helena. P. Blavatsky) என்ற துரைச்சானியராலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவ்வருவரில் ஆல்க்காட் துரையானவர் யூனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸில் வைக்கீல் (Barrister) ஆகவும், உபசேனாகிபதி (Colone) ஆகவும், பட்டாளத்தில் பிரதான விசாரணைக்காரர் (Special Commissioner of the War Department) ஆகவும், தேசத்து உத்தரவாதசங்கத்துக்குக் காரியக்காரர் (Secretary to the National Insurance Convention) ஆகவும், கிருஷிவிவையத்துக்கு முக்கியவிசாரணைக்கர்த்தா . Chief Commissioner of Agriculture ஆகவும், இன்னும் சில மிகவுயர்ந்த அலுவல்களில் உத்தியோகஸ்தாராகவும், யாருமெச்சும்படியான திறமை, சத்தியம், ஊக்கம், புத்தியுக்கியோடு வேலைபார்த்துமகாஜஸ்வரியத்தையும், பிரதாபத்தையும், வாய்ச்சாலகத்தையு மடைந்திருக்கின்றார். சுருக்கிச்சொல்லில், இவர் அமெரிக்காதேசத்து பிரதானிகளுக்குள் ஒருவர். இப்புண்ணியவாளனுடைய பெருமையைக் குறைவறக்கூறுவது எளிதே? மற்றொருவராகிய ப்ளாவட்ஸ்கி அம்மாள் ருஷியாதேசத்தில் ஒருபிரபுவம்சத்தில் ஜெனி

(2)

த்தவள். பட்டப்பிரபு ஒருவரை மணம்புரிந்ததுபற்றி, இவளுக்கும் பள்ளாடீஸ்சி பிரபு பத்தினியென்ற நாமம் வழங்குவது அமுண்டு. இவ்வுத்தமி என்னவோ ஜென்மாந்திர வாசனை வையிட்டி, இளவயதிலேயே பரயாசம்பந்தமுள்ள உலகசிலாக்கிய செளகியங்களையெல்லா மறந்து துறவியாகி நம் ஆரியர் வர்த்தாவுக்குவந்து ஒருமுனிஸ்வரஸா யண்டித் தொண்டிசெய்ததினால் அவரது சாணை பெற்று, அவரைக் குருவாக அடைந்தாள், அவர் இவளை யோகாப்யாசம்பண்ணச் செய்து, சிவந்தாங்க யோகங்களில சித்தப்பெறச்செய்வித்தார். இந்த யோகியானவள் ஜிரோப்பா, அமெரிக்கா, இந்தியாமதவிய தேசங்களில் அநேகவெள்ளைக்காரருக்கும், சதேசிக்கு முன்பாக எவரையும் ஸ்தம்பிச்செய்யக்கூடிய மகா அற்புதங்கள் செய்திருப்பதை உலகமெல்லா மறியும். அவள் ரீஷிகளின் மூலமாய் நமது வேதசாஸ்திரங்களைக் கசடறக்கற்று, மறைப்போகத்தெளிந்து, "தத்வாசஸ்யவிளக்கம்" (Isis Unveiled) என்ற பெரிய அரிதான கிரந்தம் ஒன்றை எழுதியிருக்கின்றாள். இவளுக்கும் பதினைந்து பாண்டிதிகள் வரும். இச்சீடாட்டியின் போதனை யிருந்து கர்னல ஆல்க்காட்டினா ஆத்மஞானமடைந்து இவ்வறப் பொய்வாழ்க்கையை விட்டுத் துறந்து இத்தேசத்தில் அவளுடன் குடியமர்ந்துவிட்டார். இவர்களிருவரும் மாம்பலகூடண மதுபானாதிசனைக் கனவிலுக்கையாடுகிறதில்லை. கல்வி, சாஸ்திரம், ஞான முதலியவைகளில் இவர்களடைந்திருக்கும் தேர்ச்சிக்கு எல்லை இடையாது. ஜிரோப்பிய மார்க்கங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் வெளுவாய் வாசித்தாராய்ந்தும், மயிரிழை யென்கிலும் ஞான ஒளி வீசாததினால் அதிர்ப்தியடைந்து, சமஸ்கிருத வேதசாஸ்திரங்களைப் பார்வையிட்டி, அவைகளினால் ஞானக்கண் திறக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா. இந்தவிதவாஸாள் தாங்கள் மசத்திரம்

(௬)

ஆரிய சாஸ்திரங்கள் வெளியிடும் ஞான சாஸ்திரங்களை யறிந்து
கொண்டாற் போதாதென்றெண்ணி, பொருட்சிலவு, சரீரசிர
மம், சௌகரியம் முதலியவைகளைப் பாடாட்டாமல் பூமியி
லுள்ளோர் யாவருக்கும் அவைகளைப்பிரசங்கம்பண்ணிக்கொ
ண்டுவருகிறார்கள். இவர்களுடைய போதனையின் பேரில்
வெள்ளைக்காரர்களுக்குள் பிரபல்யமடைந்த அநேகவித்வான்
களும் சாஸ்திரிகளும் தங்கள் கிரிஸ்துமதத்தை விட்டு, நம
து வேதாந்தமார்க்கத்தை யநுசரிக்கத் துவக்கிவிட்டார்கள்.
துயசாபிகல் சொசைட்டியின் கீர்த்தியும், செல்வாக்கும், உல
கமெங்கும் வியாபித்துவிட்டது. வட அமெரிக்கா, தென் அ
மெரிக்கா, மெக்சிகோ, மேல இந்தியதீவுகள், இங்கிலாண்டு,
ஸ்காட்லாண்டு, ஐர்லாண்டு, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஹங்கரி, பெ
லஜியம், ஹாலாண்டு, ஆஸ்டிரியா, ரஷ்யா, ஸ்பெயின், இட்ட
லி, ட்டர்க்கி, கிரீஸ், சைப்ரஸ், அஸ்ட்ரேலியா, இஜிப்து, சி
ரியா, இந்தியா, இவங்கை, சயார், பர்மா, ஜாவா, ஜப்பான்,
முதலிய தேசங்களில் அநேகம்பெயர்கள் இதைச்சேர்க்கு, அ
ங்கங்கே கிளைச்சபைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தவிரவும்,
சிலரிஷிகளும், ஸித்தாதிகளும் இத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிரு
ப்பதுண்டு. நமது அசட்டையினாலும், தேசாபிமான மின்மை
யினாலும், பாதிர்கள் கின்னா ஐக்கிராப்பிய சாஸ்திரிகளின் பிர
திகூலமான முயற்சிகளினாலும் பிரகாசந்நன்றி மங்கிக் கற
ணடுபோயிருக்கும் நாம்வேதசாஸ்திரங்களை பிரளயகால சூரி
யனைப்போல காந்திவீசுஜெலிகதும்படி செய்ய முயல்வதும
ன்னியில், வறுமையினால் விளையும் கொடிய கஷ்டங்கள் நி
றைந்த நிலைமையினின்று நம்மைத் தரணஞ்செய்வதற்கு வே
ண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்து, இவ்விஷயத்தில் தங்கள் ஜீ
வனையும் பரிததியாகஞ்செய்யதகயாராயிருக்கும் இப்புண்ணி
யு ஆத்மாக்களுக்கு நாமும், நமது சந்ததியாரும் என்றென்

(ச)

ஹைக்கும், கடன்பட்டவர்களாகவும், நன்றியறித லுள்ளவர்க ளாயிருக்கவேண்டியவர்களாகவும், நம்மில் சுதேசாபிமான முள்ள ஆரியர் யாவரும் அச்சபையைச்சேர்ந்து அவர்களுக் கு உத்சாகங்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாகவும், இருக்கி றோம். இந்துக்களே! யாதுகாரணம்பற்றி நீங்கள் அங்கிலே ய பாஷையை யப்யசித்ததினால் சூல தேசத்து விதவாட்சா னும் புகழ்ந்து ஒப்புக்கொண்டு கற்கின்ற நமதுவேதங்களை நி ந்தித்து, கழித்துக்கழித்து குப்பைத்தொட்டியில் எறிகின்றீ ர்கள்? அந்நிய தேசங்களில் விசாலமாய்க் கற்றுணர்ந்து தேர் ந்திருப்பவர்களிலநேசர் தங்கள் மார்க்சசாஸ்திரங்களைப்போ க்கி, நம்மவர்களாகிக்கொண்டுவர, உங்களுக்கேன் அன்ஸிய சாஸ்திர மதங்களின்பேரினமோகம்? ஆரியர்களே! ஐயோ! கண்விழியுங்கள், பின்வரும் பிரசங்கங்களைவாசித்து அம்மோ கத்தை ஒழியுங்கள்; அவைகளின் சாரத்தைக் கிரகித்து தே சாபிமானத்தில் தழையுங்கள்; நம்வேதத்தால் ஞானமடைந் து பிரம்மாநந்தம் பொழியுங்கள். ஐரோப்பியர் இந்துக்களா கிக்கொண்டுவர, இந்துக்கள் ஐரோப்பியராகப் பார்க்கிறார்க ள்! ஆ! ஆகி ஆரியாவர்த்தமே! கல்வி, கலை சாஸ்திரங்களின் தாயே! ஞானத்தின்கண்ணே! இதவோ உன்கெதி.

ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! அத்யாச்சரியம்!!!

ஓம்:

க்க பு
,

“இயஸாபிகல் சொஸைட்டி” யின் தலைவராகிய மகா கனந்தங்கிய கர்னெல் ஹென்றி. எஸ். ஆஸ்க்காட்டுரையவர் கள் லூகோர், அம்ரிட்சர், மூல்ட்டான், காசி, அலகபாத்முத லிய விடங்களில, இந்துக்கள், ஐரோப்பியர் அடங்கிய பெரி ய சபைகளுக்கு முன்பாக, “இந்துதேசத்தின் சென்றகாலம், சிகழ்காலம், வருங்காலங்களின் நிலைமைகள்” ஐப்பற்றிச் செய்த

பிரஸங்கங்களின் ஸாரம்.

சென்றகாலம்:—

இந்து தேசமானது பூர்வகாலத்தில் பிரயிக்கச்செய்யும் படியான நாகரீகத்தை யுடைத்தாயிருப்பதைப்பற்றியும், அக் காலத்தில் ஆரியர்களுக்குள் பேசப்பட்டு வந்த ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் மகிமையைப்பற்றியும், அப்பாஷையிலெழுதப்பட்ட கல்விசாஸ்திரங்கள், இலககண இலக்கியங்கள் முதலிய வைகளின் சிறப்பைப்பற்றியும் ஐரோப்பிய சரித்திரக்காரர்க ளுக்கு ஒரு தூற்றாண்டிக்குமுன் எவ்வளவேனுந் தெரியாது. நூறு வருஷங்களுக்குமுன் ஸர்-உவில்லியம் ஜோன்ஸு என்பவரும் இன்னுஞ்சில வெள்ளைக்காரரும் இந்துதேசத்துக்கு வந்து சமஸ்கிருத பாஷையைக்கற்று, அதிலுள்ள சாஸ்திரங் கள் முதலியவைகளை வாசித்தறிந்து, அவைகளை உண்டாக்கி யெழுதினவர்களாகிய பழையகாலத்து ஆரியர்கள் மகாபுத்தி யுத்தி, ஞானம், சன்மார்க்கம், படிப்பு, ஆழ்ந்த யோஜனை மு சலியவைகளை உடைத்தாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று ஐ

(2)

ஹைக்ரீயர்களுக்குச் சொல்லி அவர்களைப் பிரமித்துப்போகு
முடி செய்தார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் அதற்குமுன் இப்பூ
யியில் கிரேக்கர், ரோமர் என்ற ஜூரியர்களுடைய காலக
ளுக்கு முன்னாக வேறொரு தேசத்தாரும் சீர்திருத்தத்தையும்,
மாட்சிமையையும், உடைத்தா யிருந்தார்கள் என்றாவது
அல்லது உடைத்தாயிருந்திருக்கலா மென்றாவது நம்பிவயி
ல்லை. இன்றைக்குக்கூட ஐரோப்பிய சரித்திரக்காரர் சமஸ்த
கிருத பாஷையையும், அதிலுள்ள சாஸ்திரமுதலியவைகளை
யும் வாசித்தது, அவைகளிலிருக்கும் உண்மைரகஸ்யங்களை ந
ன்றாய் அறியாததினாலும், தாங்கள் கிரிஸ்தவர்களாகையால்
தங்கள் மார்க்கத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் மிக அபிமானமு
டையவர்களாயிருப்பதினாலும், இத்துகளுடைய வேதமுத
லியவைகளைப்பற்றித் தங்களுக்குத்தெரிந்திருக்கும் கொஞ்ச
ம் சிலாக்ஷியங்களையுக்கூட மறைத்து, அவைகளைக் குறித்துக்
கேவலமாய்ப்பேசி, தங்கள் கிரிஸ்துமதத்தை மிகவும் மெச்
சிக்கொண்டாடி யெழுதுகிறார்கள். கிரிஸ்து வேதபுஸ்தகத்
தில் ஏறக்குறைய ஆராயி வருஷங்களுக்கு முன்பாகதான்
இவ்வுலகமும், அதிலுள்ள யாவும், சூரிய சந்திரர்களும், ஸ
வாமியால், கிருஷ்டிககப்பட்டனவென்று சொல்லியிருக்கிற
புடியால் இச்சரித்திரக்காரர் ஆராயி வருஷத்துக்குமுன் இ
ந்தப்பூமி யிருந்ததில்லையென்றும், அதில் யாதொருசங்கதியும்
கடக்கவில்லையென்றும், சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் சிலர்
ஆரியர்கள் ஆகி கிரிஸ்தவர்களாகிய யூதர்களிடத்திலிருந்து
தான் தங்களுடைய மார்க்கங்களையும், தொழில்களையும் பா
ஷைகளையுக்கூடப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று வெட்கமி
ல்லாமலும், பயமில்லாமலும் சொல்லுகிறார்கள். சம்ஸகிரு
தமரானது ஹீப்ரூ பாஷையிலிருந்து உற்பத்தியானதாகச் சி
லபுஸ்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிரிஸ்தமூத ஆகி

(௩)

ரியர்களில் சிலர் இத்துறையுடைய புராணங்களும், கிரிஸ்துமார்க்க பு
ஸ்தகங்களுக்கும் கொஞ்சங்குறைய ஒன்றுபேர்விருப்பதற்
குக்காரணம், முற்காலத்தில் இயேசுக்கிரிஸ்துவின் னுடைய சீ
ஷர்களிலொருவனாகிய சென்டாமஸ் என்பவன் இத்தியா
வக்கு வந்து இங்கே கிரிஸ்துமதத்தைப் போதித்ததினால்
என்றுரைக்கிறார்கள். இது ஆசிரியம். ஆரியர் ஐரோப்பியர்
களுடைய முன்னோர்களென்றும், ஐரோப்பியருடைய நாக
ரீகமும், கலவிசாஸ்திரங்களும், ஆரியர்களிடத்திலிருந்தே உ
ற்பத்திபாண்டென்றும், சொற்பகாலத்துக்குமுன் மாக்ஸ்மல்லர்
முதலிய ஐரோப்பிய சாஸ்திர வியாசிகள் சொல்லவெ
ள்ளைக்காரர்களுக்குத்தெரியவந்தது. இன்னும் அநேகவருஷ
ங்களாகிறதற்குமுன்னாக ஆரியருடைய நாகரீகத்தைப்பற்றிய
யதார்த்த முழுவதும் வெளிபாய்விடுமென்றும், உங்களுடைய
முன்னோர்கள் அவர்களுடைய யோசனியதைக்குத்தக்கபடி க
ணம்பண்ணப்படுவார்களென்றும் நம்புவோமாக. ஆகவே
ஐரோப்பியர்கள் சீர்கிருத்த உடைந்ததற்கு வெகுசாலத்துக்கு
முந்தியே இந்துக்கள் கிறிஸ்த நாகரீகத்தை யடைந்திருந்தார்கள
ென்பதும், ஐரோப்பியர்கள் இந்துக்களிடத்திலிருந்துதான்
தங்கள் சீர்கிருத்தங்கல்வி முதலியவைகளைப் பெற்றுக்கொண்
டார்களென்பதும் வெள்ளைக்காரர்களுடைய கருவத்தை ய
டக்கும; ஆனாலும் முன்னோர்களை அவர்களுடைய யோசனிய
தைக்குத்தக்கதாக நாம் புழுவேண்டியதும், யதார்த்தத்தை
வெளிக்குக்கொண்டுவரவேண்டியதும் நமது கடமையே கி
ரிஸ்துவேதபுஸ்தக மெழுதப்படுவதற்கும், யூசர்கள் ஒருஜா
தியராய்ச் சேர்கததற்கும், பாபிலோன் இராச்சியம் உண்டா
னதற்கும், கிரிஸ்து பிறக்குமுன் ஏறக்குறைய ௫௭00 வரு
ஷங்களுக்குமுன் கட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற இலிப்
.து தேசத்திலிருக்கும் பிரமிட்ஸ் [கூர்நுனி கோபுரங்கள்] க

(சு)

ட்டப்படுவதற்கும், மிகவும் அதிக காலத்துக்குமுன் இந்தக் கள் மகா சீர்திருத்தமுடையவர்களாயிருந்து, இப்பூமியில் வேறொரு பாஷையையும், இலக்கண நூலையும் நிகரானதென்று சொல்லவொண்ணாத சம்ஸ்கிருத பாஷையையும், அதின் வியாகரணத்தையும் பூரணஞ்செய்திருந்தார்கள். நான் செப்புவதை ருசுப்படுத்தும்பொருட்டு ஒரு உதாரணமேடுத்துக் காட்டுகிறேன். இப்போது வெள்ளைக்காரர் உலகத்தில், முதலாவது உண்டான இராஜ்யம் இஜிப்து ராஜ்யமென்றும் அத்தேசந்தான் மற்ற யாவற்றிலும் முதலாவது நாகரீகமடைந்ததென்றும், ஒப்புகொள்ளுகிறார்கள். இந்த இஜிப்து இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து, அதின் முதலாவது அரசனாயிருந்து அதினுடைய நாகரீகத்துக்குக் காரணமாயிருந்தவர் மீனெஸ் என்பவர். இவர் இதற்கு எவ்வளவு காலத்துக்கு முன்னிருந்தவர்? இக்காலத்து இஜிப்துதேச சரித்திரக்காரர்களில் பெர்ப்போனவர்கள், அவரிருந்த காலம் கிருஸ்து பிறக்குமுன் 1000 முதல 5000 வருஷங்களுக்குக் குறைவாயிருக்கலாமென்று சொல்லத்துணியார்கள். ஆகவே, இதற்கு 5000 வருஷங்களுக்குமுன் இஜிப்துதேசத்தார் தெய்வபக்தி, கலவி, சாஸ்திரம், நல்லொழுக்கம், ராஜ்யதந்திரம், முதலிய வினஷயங்களில் பூரணதேர்ச்சியை யடைந்திருந்தார்கள். அவ்வளவுகாலத்துக்குமுன், இஜிப்து தேசமானது அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திதியிலிருந்ததென்றால், இந்தியாவானது மற்றஎல்லா தேசங்களுக்கு முந்தியே நாகரீகமடைந்திருந்ததென்று ஏன் நாம் சொல்லவேண்டும், இஜிப்து தேசந்தான் அப்படியிருந்ததாகச் சொல்லக்கூடாதாவென்று நீங்கள் கேட்பீர்கள் ஐரோப்பியர்களாகிய எங்களில் சிலருக்கு இந்தியாதான் முந்தினதென்று தோன்றுகிறது. இந்த தேசமானது 5000 வருஷங்களுக்குமுன் அந்த நிலையிலிருந்ததாக பிராமணர் தங்கள் சரித்

(6)

திரங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கணக்கு கள்ளக்கணக்கென்று தீர்மானிக்க யார்க்கு முகாந்திரமில்லை. ௮000 வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியாவிலிருந்து கொஞ்சம் ஜனங்கள் புறப்பட்டி, இப்போது இலிப்து தேசமென்று சொல்லப்படுகிற நாட்டில் குடியேறி, அங்கே தாங்கள் இந்தியா விளிந்து கூடககொண்டிபோன கல்விமுதலியவைகளைப் பரப்பினார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். முற்றிலும் நம்பக்கூடிய இலிப்து தேச சரித்திரக்காரரும், புராதனகலைஞருமாகிய பிரகஸ்டே என்றும் துரையும் இதே அப்பிராய முடையவராயிருக்கிறார். இலிப்து தேசத்தார்களும் தாங்கள் பூர்வத்தில் இந்துமகா சமுத்திரத்தின் சமையி லிப்போதிருக்கிறதாகச் சொல்லுகிற "பண்ட" என்ற ஒரு அறியாத தேசத்திலிருந்து இலிப்து தேசத்துக்கு வந்ததாக தங்கள் சரித்திரங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். "பண்ட" என்பதற்கு பரிசுத்தமான நூடு என்றர்த்தம். இந்தப் பரிசுத்தமான நாடானது "பாலஸ்தின்" ஆய் இருக்கவேண்டுமென்று கிரிஸ்தவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இது தப்பு. ஏனெனில் "டொப்பாக்கி" என்ற விடத்திலிருக்கும் "குவீன்ஸ்ஹெட்ச்டாப்" என்னுங்கோவிலின் மதில்களின் பேரில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சித்திர யுகபாலைஷ வரைதல்களை வாசித்துப்பொருள்படுத்திப்பார்த்தால், இந்த "பண்ட" என்ற தேசமானது இந்தியாவேதவிரவேறென்றுமிருக்கக்கூடாதென்று நமக்குத் தெளிவாய் விளங்கும். பழையநாள் இலிப்து தேசத்தார் தங்கள் பூர்வீக தேசமாகிய இந்தியாவோடு வெருகாலமாய் வியாபாரஞ் செய்துவந்தார்கள். அப்படி வியாபாரம் நடந்துவந்த காலத்தில், அவர்களால் சொல்லப்பட்ட "பண்ட" தேசத்தின் அரசர்களின் பெயர்களையும், மிருகங்கள், செடிகள், இவைகளின் பெயர்களையும், விசேஷமாய் இந்தியாவி லுண்டாகிற விஷயயர்ந்த விளக்கங்

(க)

களின் பெயர்களையும், நாம் கவனித்துப்பார்த்தால் அந்த இ
ஜிப்தியர்களுடைய தாய்தேசம் ஆரியாவர்த்தமே ஒழிய வே
றொன்றுமில்லையென்று ஐயமற நமக்குத்தோன்றும். ஆகை
யால், ஐரோப்பாவில் எவ்வளவாவது நாகரீகமுண்டானதற்
கும், புஸ்தகங்கள் அச்சுப்பதிப்பதற்கும், பள்ளிகூடங்கள்
போடப்படுவதற்கும் அநேகமாயிரம் வருஷங்களுக்கு முந்தி
உங்களுடைய முன்னோர்களாகிய சிறந்த ஆரியர்கள் கல்விக
ற்றவர்களாயும், மரியாதையுள்ளவர்களாயும், சாஸ்திரங்கள்
ற்றேந்தவர்களாயும் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஜாதி வர்ணச்சி
ராமங்களால், நீங்கியபோதிருப்பதுபோல சேரக்கூடாதப
டி பிரிந்திராமல, தங்கள் தங்களுடைய இயல்பான யோக்கி
யதைக்கும் திறமைக்குத்தக்கபடியாய் மி-வாசிக அந்தஸ்துக
ளையுடைய ஸ்தானங்களாக இருந்து உயர்வாகிய, அல்லது மிகவும்
கேவலமான ஸ்திதிக்குத்தாழ்வாவது இடையன்னியிலி
ருந்தார்கள். அக்காலங்களில் ஆரியர்களுக்கென் பெரிய சாஸ்தி
ரிகள் இருந்தது என்பதலை, பெரி விபாகாணி என்ற, வயித்தி
யர்களும், சங்கீத விசுவாசனர்களும், நாசுவேலியர்களும்,
கவிசுந்தரம், மந்திரிகளும், படைவீரர்களும், சிறுமசாரிகளும்,
கைத்தொழிலாளர்களும், வர்ந்தகர்களும், இவர்களும். “ச
துஷ்ஷத்திசுலைசுரணம” என்ற சம்ஸ்கிருத உபநிஷதத்தில், ப
ழையகாலங்களில் இத்தகர்களுக்கென் பெரிய விசுவாச
50 தொழில்கள் வழங்கி வந்தனவென்று சொல்லப்பட்டிருந்
திறது. இதிலுள்ள அக்காலங்களிலுள்ள ஆரியர்கள் சாமான்ய
சுபாது அவங்களையென்றால், நாகரீகமடைந்த ஒரு ஜாதியா
ருக்கென் உண்டாயினதற்கும் பெருவாழ்வையும், விநோதவே
டிகளை, உல்லாசங்களையும் அறுபவித்துவந்தார்களென்று துல
ங்குகின்றது. பூர்வ காலங்களிலாவது, இக்காலத்திலாவது
ஆரியர்களைப்போலயுத்தி புத்தகங்களில் அவ்வளவு அற்புதங்களை

(அ)

யுடைத்தாயிருந்து உலகிலுள்ளோர் யாவராலும் புகழ்ந்து பூ
ஜிக்கப்பட்டார்களென்பதும், அவர்களிற் சிலர் ஆயிரத்துக்
கதிகமான சீஷர்களை உடைத்தாயிருந்தார்களென்பதும் சமு
சயமன்னியில உணமையே. நியாயமாய் ரிதானிகளும் யாவ
ரும் பூர்வகாலத்து இந்துக்கள் மகா விசாலமான படிப்பை
யுடையவர்களென்று புகழாமலிரார். அவர்கள் எழுதிய பற
பலவகையான சங்கதிகளைப் பார்த்தால், அவர்களுக்குள் ஒவ்
வொருசாஸ்திரமும் விததையும் நன்றாய்ப் பயிரிசி செய்யப்
பட்டனவென்றுகாண்கிறது இந்தசங்கதிகளைக் குறித்து அவ
ர்கள் எழுதியமாதிரியும் அவர்கள் பூர்வகாலத்திலுள்ள ஜன
ங்களெவரிலும் அதிக விலாகியமுடையவர்களாயிருந்தாக
ளென்று வெளியிகிறது. எவ்வளவுகெவ்வளவு ஒருவன்
இந்துக்களுடைய சாஸ்திர, ஸ்தகங்களையும், சட்டபுஸ்தகங்
களையும், பழக்கிரானே, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் அந்த
கிரந்தங்களை எழுதிய வித்துவான்கள் நுட்பமான அறிவை
யும், அரிதான ஞானத்தையு முடையவர்களாயிருந்திருக்க
வேண்டுமென்று நம்பும்படி செய்யப்படுகின்றன.' உலகம் மு
ன்னோர்களைக் குறித்து டக்ஷபாதமன்னியில் ஸ்துத்தியமாய்க்
சொல்லிய இவ்வாத்தகளைக் கருத்துடன் சிந்தித்துப்பார
த்து உலகம் முன்னோர்கள், எவ்வளவு பெரிய மகான்களாயி
ருந்தார்களென்றறியுங்கள்.

உலகம் தேசத்தாருக்குள் அநேகர் தங்கள் முன்னோர்களை
விட இக்காலத்து வெள்ளைக்காரர் கல்விசாஸ்திரங்களில்
உயர்ந்தவர்களென்றெண்ணி, என்னைப்பார்த்து, அக்காலத்
திலுள்ள ஆரியர்களாவது அல்லது வேறெந்த கீழ்த்தேசத்தா
ராவது ஐரோப்பியரிப்போது கண்டுபிடித்திருக்கிற தந்தித்த
பால், நீராவியந்திரங்களைப்போலசிறந்த ஏதென்கிறுங்கண்கி
யித்தந்தார்களெவ்வென்று அழககடி தேட்டிருக்கிறார்கள். இதை

கு என்பதிலென்னவெனில், நாம் "சூரியவித்தாந்தம்" என்ற கிரந்ததை வாசித்தால், நீராவியின் வெடிப்புகள் அக காலத்து ஆரியர்களுக்கு தெரிந்திருந்தனவென்றமக்குத் தெரியவரும். வெள்ளைக்காரர்களுக்கு வெகு காலத்துக்கு முன்பே, சீனர் பதகம் அச்சிதம் வித்தை யறிந்திருந்தார்கள். பழைய காலத்து ஆரியர்களுக்கு ஒரு விதமான மின்தால தெரியும். அதனால் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வாறு வதாரத்திலிருந்தபேரிலும், சுலபமாய்ப் பேசிக்கொள்ளக்கூடும். அந்த மின்தாலுக்கு, இப்பொழுது வெள்ளைக்காரருடைய துகிலுக்குப்போல, தந்தி கொளவது, தூண்டுகளாவது மசாயனப்பாணிகளாவது தேவையிலை. இந்த வித்தை இன்றைக்குக் கூட உங்களுக்கு தெரியும். அதென்னவென்றறிய உங்களுக்கு விருப்பமிருக்கிறதா? நான் அதை உங்களுக்கும், பரிசுத்தமான காரியங்களைப்பரிசுத்தப்பண்ணி, என்னவோ கசாபிசாவென்று கொஞ்சம் இங்கிலாந்து படித்த தினால், தங்கள் முன்னோர்களை வெட்கமன்னியில் தூஷிக்கிற மூடர்களும், உரைப்படிப்பு மூடர்களுமாகிய இந்துக்களும் சும் சொல்லுகிறேன். உங்கள் தேசத்தில் முன்னோரையிலிருந்த யோகிகளும், இன்றைக்குக் கூட யோகசாஸ்திரத்திற் சொற்பப்பரணடியாகியமும் அறிபோகமுமுடைய எல்லாரும் மேலே சொல்லியவாறு பேசிக்கொள்ளக்கூடும். உங்களிற் சிலர் நான் சொல்வதை நம்பீர்கள், என்றாலுமிது வாஸ்தவமானதுதான்.

மேலும், ஆரியர்கள் வேறொரு வகையான வித்தை ய அறிந்திருந்தார்கள். அதைப்பற்றி வெள்ளைக்காரர்களிப்போது வெருவாய்ச்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களேயெழிய, மந்தியடியாதொன்றையு மறியவில்லை. உங்கள் முன்னோர்கள்,

ஆகாயத்திற் பிரகாண்டுசெய்வார்கள். அப்படிச்செய்ததுமா தீரமல்ல, ஆகாயத்திற் சண்டைகளுங் கூடப்போவீவர்கள் அவ்வித்தையி லீவ்வளவு தேர்ச்சியை யடைந்திருக்கவேண் றீமாளுல், அவர்கள் அதைப்பற்றிய சகல சாத்திரங்களையும், சாதனங்களையும், ஆகாயத்திலிருக்கும் சகலகாற்றங்களுக்கும், ஒட்டங்களையும், அங்கங்கேயிருக்கும் சீதோஷண நிலைமைகள், ஈரம், நெருக்கமுதலியவைகளையும், வெவ்வேறுவாயுவின் விசிஷ்டகுருத்துவத்தையும் பூரணமாய்த் தெரிந்திருக்கவேண்டும். மகரபரதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற "மாயாசபையில்" 'பூதக்கண்ணாடிகளும், தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிகளும், கெடிகாரங்களும், நரழிகைவட்டங்களும், பாசும குத்திரபக்டிகளும், பேசும் குத்திரமிருகங்களும் இருந்தன. தவிரவும், அவர்கள் "அஷ்டர் வித்யா" என்ற வேறோர் வித்தையையும் அறிந்திருந்தார்கள். அதனால், அவ்வித்தையிற் பான்டித்தியமுடையவர்கள், சத்துருக்களுடைய ரூனைகளை, விஷமுள்ள வரயுக்களாலும் அச்சமுறுத்தத்தக்க மாயாவடிவங்களாலும், திசிலுண்டாக்கக்கூடிய சப்தங்களாலும் நிறையப்பட்ட ஆகாயத்திற் குழந்துகொண்டு அவைகளை யழித்துப்போவீவர்கள். இந்தச் சாத்திரத்தைக் குறித்து எங்கள் தேசத்து வித்துவான்களுக்கு இன்றைவரைக்கு மெவ்வளவேன், திலுந் தெரியவராது.

வெள்ளைக்காரருடைய நகரீகமானது ஆரிபாவர்த்தத்தில் உற்பத்தியாயிற்றென்பதாக நமக்கு ஐரோப்பிய தேசத்துப்பாண்டுகளையும், சம்ஸ்கிருத பாண்டுகளையும் வாசித்து ஒத்துப்பார்ப்பதினால் துஸங்குகிறது. அதுபோலவே, நாம் பாயிலே ஸீயா, இஜிப்து, கீஸ், ரோம், வடஐரோப்பாமுதலிய தேசங்களின் சாத்திரங்களையும், மார்க்கங்களையும் வாசித்துப்பார்த்து

தால் அவைகளும், இந்துதேசத்திலிருந்தே வெள்ளைக்காரர்
தங்கள் சாத்திரமுதலியவைகளைக், கற்றுக்கொண்டார்களெ
ன்று நமக்கு நுகர்க்கொடுக்கின்றன. ஒருவன் பித்தாகொய
ஸ் சாக்ரட்டிஸ், ப்ளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டல், ஹோமர்
முதலிய வெள்ளைக்காரதேசத்து ஞானிகளால் எழுதப்பட்ட
சாத்திரங்களின் பக்கத்தில், வேதவியாசர், கபிலர், கௌதம
ர், பதஞ்சலி, ககடர், ஜெய்மிரு, நாரதர், பாணினி, மரிச்சி மு
தலிய இந்துதேசத்து ரிஷிகள் உண்டாகிய சாத்திரங்களை
வைத்து வாசிக்கத்தான்வேண்டும், உடனே அவன், அவைக
ளெல்லாம் ஒரு குணத்தை அடையவைகளாயிருப்பதைப்ப
ற்றித் திடுக்கிட்டிப்போவான். இவ்விதமாயிவைகளெல்லாம்
ஒத்திருப்பது, இந்தியாதேசத்தார் தங்களுடைய கல்விசாத்
திரங்களை ஐரோப்பியருகுக்கற்றுக்கொடுத்ததினால்லாமல்,
வேறெவ்வகையாயாவது இருந்திருக்கக்கூடுமென்பது முழு
தும் அற்புதமுள்ளதாயிருக்கும். மனிதர்களுடைய மனசா
னது பற்பலகாலங்களில் ஒரு இயல்புள்ள எண்ணங்களைத்
தோற்றும்படிசெய்யச் சக்தியுள்ளதாயிருந்தபோதிலும், ஒரு
நிலைக்கண்ணாடியைப் பார்க்கும் பொருளும், அக்கண்ணாடியி
ற் காணப்படும் சாயையும் எப்படி ஒன்றுக்கொன்று பேதம
ன்னியிற்றேன்றுமோ, அப்படி இந்துஞானிகளுடைய அபி
ப்பிராயங்களும், அவர்களுக்குப் பிந்தியகாலங்களி லிருந்த
வர்களாகிய கிரேக் ரோம தேசங்களின் சாத்திரிகளுடைய
அபிப்பிராயங்களும் சரியாய் ஒத்திருப்பது, இந்தியாதேசத்தி
லிருந்து பூர்வகாலத்தில்வித்துவான்களாவது, புத்தகங்களா
வது ஐரோப்பாதேசத்துக்குப் பேரயிருப்பதினொற்றுணிருக்கக்
கூடேமேயலீலாது, மற்றெவ்விதமாயாவது இருந்திருக்கலாமெ
ன்பது நமது இயற்கையறிவுக்கே, விரோதமாய்த் தோன்று
கிறது. இதுவரைக்கும் முற்காலங்களில் உங்களுடைய தேச

ம் எந்த ஸ்திதியிலிருந்ததென்றும், உங்கள் முன்னோர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தார்களென்றும், கூடியவரை சொன்னேன். இப்பொழுது, உங்கள் தேசமும் நீங்களும் தற்காலத்திலிருக்கிற நிலைமையைக் குறித்துச் சொல்லுகின்றேன்.

நிகழ்காலம்.

பழையகாலங்களில் மஹாகிபாதியடைந்திருந்த இந்த ஆரியவர்த்தத்தை நேசிக்கிற ஒருவன், தனக்கு வியசனமுண்டாகாதிருக்க விரும்பினால் அவன் இத்தேசத்தின் சென்றகாலத்தைப்பற்றி வெகுநேரமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அப்படிச்சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தால், அக்காலங்களிலிருந்த அநேக மஹாத்மாக்கள் ஒருவரின் ஒருவராய் அவன் மனசில் தோன்றிக்கொண்டிருக்க, அவன் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் காலங்களிலடைந்திருந்த உயர்ந்த சிலாக்கியங்களைப் பார்த்துவிட்டு, பின்பு அவர்களுடைய சந்தியாராகிய நீங்குநருக்கிற சீரையும் பார்க்கையில், எவ்வளவு கல்வெஞ்சனாய் யம்தாலும், அவன் மனமிடிந்து போகாமலிருப்பது அசாத்திரர்கள் முன்னோட்களிலிருந்த அப்பேர்ப்பட்ட ஞானிகளும், குரலிலும், புத்திமான்களும், இப்போதெங்கே? அக்காலங்களிலிருந்த சந்தோஷமும், சுயாதீனப்பிரிய சித்தமும், ஆரியர்களின் தந்தர்கள் உலகமாளத்தருந்தவர்களென்றும், தேவர்களுக்கே கூடத் தந்தர்கள் சமமானவர்களென்று மதித்து நடக்கத்திறாணியுடையவர்களென்றும் எண்ணும்படி செய்த கெம்பிரகுணமும் இப்போதெங்கே? சாமர்த்தியத்திலும், தந்திரத்திலும்; உலமைசொல்லவொண்ணாத அக்காலங்களிலுள்ள சிற்ப சாத்திரிகளும் இப்போதெங்கே? வேதசாத்திரங்களைக்கற்று அவைகளிற் பூரணதேர்ச்சியை யடைந்திருந்த பிராமண சிப்போதெங்கே, போய்விட்டார்கள் ஐயோ! எவ்

(104)

லாரும் போய்விட்டார்கள்! நித்திரையிற் காணும் சொற்ப
னம்போல் அவர்களியாவரும் வெஞ்சுநாளைக் குமுன் ஆர்து ம
றைந்துபோய்விட்டார்கள். நிகழ்காலத்திலிருக்கும் இந்து
க்களோ, முந்தியுள்ளவர்களைப்போலில்லாமல், கெட்டு கே
வலமடைந்திருக்கிறார்கள். மிகமஹத்துவம் பொருந்தியிருந்த
பழைய ஆரியவர்த்தாவும் சொற்பனம்போல் நமது ஞாபகத்
தில் மங்கிவிட்டது. இன்றைக்கு நமது கண்களுக்குமுன்பா
கத் தாழ்வடைந்து கஷ்டப்படுகிற இந்தியாதான் நமக்கு மிக
வும் பிரத்யக்ஷமான உண்மைப்பாலத் தோன்றுகிறது. ஆ
தேநிலம் இதோவிருக்கிறது, ஆனால் அதின் கொழுமை சூன்
றிவிட்டது. ஜனங்கள் இங்கே யிருக்கிறார்கள், ஆனால், ஐ
யோ! எவ்வளவு கஷாமமடைந்து நொறுங்கிப்போய்விட்டார்
கள்! முற்காலங்களில் இத்தேசத்தி வெங்கேபார்த்தாலும்
வனங்களிருந்து காலகாலங்களில் மழைபொழியச்செய்து,
அதினா வெப்போதுந் தீய்வில்லாமல் அதிகமேனியுள்ள மா
சூலைக் கொடுக்கும்படி செய்துவந்தன, ஆனால்வனங்கள்
ப்போது அநேகமாய் வெட்டுண்டு அழிக்கப்பட்டபடியால்,
இத்தேசமுழுவதும் மழையன்றியிற் கொரோமான வெயிலிற்
பொரிசின்றது. இந்தத்தேசத்து விளைச்சல் ஆகாரத்துக்குக்
காணாதிருக்கும்படியாய் ஜனங்கள் மிகப் பெருகிவிட்டார்
கள். ஆகையால் அக்காலங்களில் மிகவும் அபூர்வமாயிருந்த
பஞ்சமானது, இக்காலத்திற் கொஞ்சங்குன்றிய வழக்கமாய்வ
ருகின்றது. இந்தியாவிலிப்போதிருக்கும் குறைந்தது நாலுகோ
டிவேலையாட்களுக்கு, செழிப்பான காலத்துக்கும் பஞ்சமா
னகாலத்துக்கும் வித்தியாசமென்னவென்றால், அவர்கள் செ
ழிப்பானகாலத்தில் முக்காற்பட்டினியும், பஞ்சகாலத்தில் மு
ழுப்பட்டினியுமாய்க் கிடப்பதுதான். தற்காலத்துசமுசாரியா
ன்வன் ஏழையாயும், உடுக்கவஸ்திரமன்னியிலும், தன் நிலை

(105)

மையைச் சீர்ப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களாவது நம்பிக்கை
களாவது இல்லாமலும், அன்றன்றைக்கு வயிறுகழித்து எப்
போ மரணம்வந்து தன்னைத் தன் கஷ்டத்திலிருந்து விடுவி
க்கப்போகிறதென்று விசனத்துடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்
டிருக்கிறான். முற்காலங்களிலிகே ஜனங்களுக்குள் சேம
ம் ஒற்றுமையும் இருந்தன; இப்பவோ, பகையும், பிரிவினையு
ம் உண்டாய், ஒருநாட்டாருக்கும் மற்றொரு நாட்டாருக்கும்,
ஒரு ஜாதியாருக்கும் மற்றொரு ஜாதியாருக்கும், ஒரு குடும்ப
த்தாருக்கும் மற்றொரு குடும்பத்தாருக்கும், ஒரு சகோதரனு
க்கும் மற்றொரு சகோதரனுக்கும், ஆகாமலிருக்கிறது. உங்க
ள் முன்னோர் அவர்கள் தேசத்தைத் தங்கள் ஜீவனைப்போல்
நேசித்து, அதற்கு எதாவது அவமான மல்லது கெடுதல் நே
ரிட்டால், மிக வெட்கமடைந்து அதை விலக்கும்பொருட்
டீத் தங்கள் உயிரைக்கொடுப்பார்கள். இப்பவோ பேராசை
யென்னும் பசாசானது உங்களைப்பிடித்து, மேன்மைதங்கிய
முயற்சியாதொன்றையுஞ் செய்வவொட்டாமல் தடுக்கின்றது

வயிற்றுப்பாடானது உங்களை யிச்சகம்பேசுகிறவர்களாகவு
ம், கோழைத்தனமுந் துரோகச்சிந்தையுமுள்ளவர்களாகவும்
ஆக்கிவிட்டது. ஒருகாலத்தல் கௌர்வமாயும் செழிப்பாயு
மிருந்த நீங்கள், இப்போ கெட்டு ரொறுங்கிப் போய்விட்டீர்
கள். பூர்வ ஆரியாவர்த்தத்தை நேசித்துக் கனம்பண்ணுகிற
யாவருக்கும் இந்நிலைமையைப் பார்க்க வெட்கமும் மனநொ
வுமுண்டாக்கும். அந்நாட்களில் மிகத் திரளான ஜனங்கள் வ
ளிக் குமிடங்களாயும், பெருவாழ்வுக்கு மத்தியஸ்தானங்களா
யும், மார்க்க சாஸ்திர கிரந்தங்களுக்குக் களஞ்சியங்களாயுமி
ருந்த மஹத்தான நகரங்கள் இன்றைக்கு இடிந்து புழுதியாய்
க்கிடக்கின்றன. அப்பாழ்களில் அளிங்கமான விலங்குகளும்

பிணந்தின்னிப் பசுவிகளும் வசிக்கின்றன. அவைகளின்ன விடங்களி லிருந்தன மென்பதுகூட மறந்துபோய்விட்டது. பூர்வகால வர்த்தமான நிர்ணய சாஸ்திரிகள் பூமியைத் தோண்டிகையில் சிலவேளைகளில் மேலேசொன்ன நகரங்களைச் சேர்ந்தசாமரண்களைக் கண்டெடுக்கிறார்கள். இவ்வஸதுக்களு ம் பூர்ண ஆரியசாசனங்களில் எழுதப்பட்டிருக்குஞ் சங்கதிக ளை ஸ்திரபபித்துகின்றன. இத்தேசத்து இராஜ்யசங்கதிகளைக் குறித்து எனக்கு விசேஷமாய்ஒன்றுந் தெரியாததினாலும், அப்படித் தெரிந்திருந்தபோலும், நானிப்போது துறவறத் தை நரடியிருப்பவனானதினாலும், அவைகளைப்பற்றி ஒன்றும் பேசேன். நானறிய' விருப்பங்கொண்டவை இத்தேசத்து க்கல்வி,சாஸ்திரம், மதம் முதலியவைகள்; அவைகளைக்கற்று ணர்வதற்காகவே இத்தேசத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். அவை களைப் பார்த்ததன்பேரிற்றான் அக்காலத்தி லப்படியிருந்த இந்தியர் இக்காலத்தி லிப்படியாகிவிட்டதேயென்று விசன் ப்படுகிறேன். இப்போது பிராமணர் கேவலமான அலுவல்க ளில் வேலைபார்த்து வருகிறார்கள். அவர்சங்குகுள் ஊடே ஊடேதான் ஒன்றிரண்டு சம்ஸகிருத வித்துவான்களைக்காண லாம். ஆனால்வர்களில் மிகுதியானவர்கள் தங்கள் ஜீவநாட்க ளை வேதநூல்களை அப்யஸிப்பதில் செலவிடுவதற்கு வேண்டி ய ஆதாரவொன்று மில்லாததுபற்றி, தங்கள் முன்னோர்க ளின் வழக்கத்தை விட்டுவிட்டபடியால், அவர்கள் மதிமையெ கட்டுவிட்டது. இப்போ வேதசாத்திரங்களிற் சொல்லியிருப்ப வைகளை அவர்கள் நம்புகிறதில்லை. புத்தஞ்சலி, சங்கராசாரியார், கரடர்முதலியமஹாயோகிகளின் சந்ததியாராகிய பிராமணர் மனிதனுக்கு ஆத்மாவாவது, விரிந்து வெளியாக்கக்கூடியம னைறவான ஆத்மசத்தியாவது உண்டேயென்று சந்தேகிக்கி றார்கள். இச்சர்வ சந்தேகமானது இத்தேசத்து வாலிபர்க

(108)

ஞடைய மனசுகளைக் கெடுத்துவிடுகிறது. அவர்களில் மஹா புத்திசாலிகள் வேள்விக் காரருடைய சாஸ்திரங்களை கற்ப தினால் ஆத்மாவேது, ஒன்றேது என்கிறார்கள், இனிமேல் மறுமையென்று ஒன்றுண்டென்பதைப்பற்றியாவது, அல்ல து இம்மையிலேயே ஆத்மசெய்யக்கூடிய மஹா அற்புதங்க ளைப்பற்றியாவது அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை. இதற்குமு ன் பம்பாய் கவர்னராயிருந்த சர் ரிச்சார்ட் டெம்பிள் என்ப வர் “இங்கிலீஷ் படிப்பானது இந்துக்களுடைய மத நம்பிக மையை வேரோடே அசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது” என்று ம், “இங்கிலீஷ் படித்த இந்துக்கள்” பிரமசமாஜ், பிரார்த்த னை சமாஜ், தியசாபிகல் சமாஜி என்ற மூன்றுவிதமான புது மதங்களை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்றும் கொ ஞ்சநாளைக்குமுன் சொன்னார். இவ்வளவெல்லாஞ் சொன்ன வர் தயரந்த சாஸவதி ஸவாமியவர்களால் உண்பண்ணப் பட்டிருக்கிற “ஆரியசமாஜ்” என்ற ஒருமஹா சபையைக்குறி த்து ஒரு வார்த்தையாவது பேசவில்லை. அப்படியானால் அ து ஒரு சின்னச் சபையா? இல்லை. அதைச்சேர்ந்த கிளை ச்சபைகளிப்போதே ஐம்பது உண்டாய்விட்டன. அதின் ஓர் பிரிவாகிய “பம்பாய் ஆரியசமாஜ்” க்கு, பம்பாய் கவர்னரு டைய ஆலோஜனை சபையில் ஓர் மெம்பராகிய ராப்பஹதூர் கோபாலராவ் ஹரி தெசமுக என்பவர் தலைவராயிருக்கிறார். இச்சபையைச்சேர்ந்த ஆட்கள் இப்போதே முன்சொன்ன மூன்று சபைகளைச்சேர்ந்த ஆட்கள் எல்லாருங்கூடி எவ்வள வு பேர்களிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர்களிருக்கிறார்கள். தவிரவும், சர் ரிச்சார்ட். டெம்பிள் என்பவர், “வாலிப இந் துக்களி யாவரும் இப்போது கிரிஸ்துமார்க்கத்தைச் சேர்த்த டாராயிருக்கிறார்களாகையால், இந்தியாதேசத்துக்கு இன்னு மதிகப் பரதிரிகளை யனுப்புவதற்கு இதுவே காலம்” என்று இ .

(101)

ங்ஈலாத்திலுள்ள வெள்ளைக்காரரிடத்திற் சொல்லுகிறார் நா
னிது முற்றிலும் தப்பெண்ணமென்று நினைக்கிறேன் மே
லேசொன்னமார்க்கச் சீர்கிருத்தஞ்செய்யும்சமரஜிகளைச்சேரா
த வாலிப இந்துக்கள், தங்கள் பழையமதத்தில நம்பிகளை
யில்லாதவர்களாக ஆனபோதிலும் இதரமத மெதையாவது
சேர்ப்பட்டவர்களல்ல ஐரோப்பர். அமெரிக்கா தேசங்களி
'லுள்ள இளைஞர் எப்படித் தங்கள் படிப்பினால் செட்டுப்
பேசுகிறார்களோ, அப்படியே இத்தேசத்திலுமிருக்கின்றது.
வெள்ளைக்காரர் தேசத்து சாஸ்திரங்கள் தெய்வபக்தியை ய
ழித்துவிட்டன தெய்வ சிருஷ்டிப்பை நன்றாய்க் கவனித்
தத் தீரவிசாரணையெய்யாததினால் நாஸ்திக மதமுண்டாயி
ருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அதை நன்றாய்ச் சித்தித்தறிந்
தால், அது ஒருவனைத்திரும்பவுமுன்போலவே தனக்குள் ஆ
தமா ஒன்றுண்டென்றும், அவ்வாதமா அவன் மரணத்திற்
குப் பின்னின்று அலனுடைய கருமங்களுக்குத்தக்கதாகப்
பலனையதுபவிக்குமென்றும் நம்பச்செய்யும். சாஸ்திரநூல்க
ளைமுடிதும் நன்றாய் வாசித்தறிந்து, ஐயமறத் தெளிந்தாலல்
லாமல், யதார்த்தம் வெளிப்படா; இவ்வித ஆத்மஞானத்தை
யுண்டாக்கி யெய்யும் பரவச்செய்யும்பொருட்டு நாங்கள் வெ
சுவாய் முயற்சிசெய்து கொண்டிருக்கிறோம். வேறுபேரக
'கர்களும் ஒருபுத்தகத்தை அதுகடவுளால் வெளியிடப்பட்
டதென்றும், ஆகையாலதை விசுவாசித்து அதிற்சொல்லிய
மார்க் காறுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்றும்
வாலிபருக்குப் பேசுகிறார்கள். இன்னுஞ் சிலர் தாங்கள்
சன்மார்க்க வழிகாட்டிகளென்றும், சருக்களென்றுஞ் சொ
ல்லுகிறார்கள். நாங்களோ அப்படியல்ல. தெய்வத்தால் வெளி
யிடப்பட்டன வென்று சொல்லப்படுகிற யாவற்றிலும், தெ
ய்வப்பிடைப்பே முற்றிலும் பொய்யாததென்றும்; சாஸ்திரந்

தானதின் இரகஸியங்களை வெளிக்குக்கொண்டுவரத் தசந்த தென்றும் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால் நாங்கள் சொல்லும் சாஸ்திரம் ஐரோப்பாவிலுள்ள சொற்ப அறிவாளர் போதிக்கிற சாஸ்திரத்தைவிட மிகவதிக விரிவும், உயர்வும், மேன்மையுமுள்ளது. இதுதத்துவத்தில் நாம் பார்க்கக்கூடியவைகள் பார்க்கக்கூடாதவைகள்; தெரிந்தவைகள், தெரியாதவைகள்; வெளிக்குத் தோன்றுகிறவைகள், மறைந்திருப்பவைகள், ஆகிய இவைகளை யெல்லாமடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சுருக்கிச் சொல்லில், நாங்கள் சொல்லும் சாஸ்திரமானது, உங்கள் வேதசாஸ்திரந்தான். அதை யுண்பண்ணினதும், அதிற்சொல்லியவைகளை அதுபோகத்துக்குக் கொண்டுவந்து வித்தியடைந்ததும் உங்கள் முன்னோர்களே. எங்கள் தேசத்துக் கல்விமான்கள் ஒருகண் குருடர். ஏனெனில், தத்துவத்திலிருக்கும் ஐடம், ஆத்மா, என்ற இரண்டில், நாம் கண்ணாற்பார்க்கக்கூடிய ஐடந்தான்மெய்யென்றும், பார்வைக்குட்படாத ஆத்மா பெய்யென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் போதனைகளை நம்பி இத்தேசத்து வரலிபர்களும் ஆத்மக்கண் குருடராய்விட்டார்கள். சர் ரிச்சர்ட் ஆனவர் "இங்கிலீஷ்படிப்பானது இந்துக்களைத் தங்கள்மதத்தில் எவ்வகையும் விசுவாசமில்லாதவர்களாக்கிவிட்டது" என்பது சரி; ஆனால்வர் "கிரிஸ்துமார்க்கத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தால், அவர்களுடைய தெய்வபக்தி கெடாது" என்பது தப்பு. காரணம், கிரிஸ்துமதமானது ஐரோப்பா, அமெரிக்கா தேசங்களிலேயே கல்வியற்றேர்ந்த அநேக வெள்ளைக்காரர்களால் கண்டித்துத் தூஷித்துச் சைவீடப்பட்டு முற்றிலுமழிந்து போகிறதாயிருக்கிறது. கிரிஸ்துமதம் இந்துக்களுக்குப் பொருந்தவே பொருந்தாது. இது தவிர, அயல்தேசத்து மதம் வேறெதுவும் இங்கே இப்பொழுது பரவும் ஆத்மவியாதிக்குள்ள

ஷதமர்காது. வேறே எது தஞ்சைநகரத்தினால், 'உங்கள் சமஸ
 கிருத வேதந்தான். அதை நீங்கள் பழையகாலத்து ஆரியர்
 களைப்போல் கனம்பண்ணவேண்டும்; ஆனால் அதின் பொரு
 ளையறியாது குருட்டுத்தனமாய்க் கனஞ்செய்தால் போதாது;
 அதை நன்றாய் அப்யஸித்து அதிலுள்ள சிலாக்கியங்களை யு
 ணர்ந்து நீங்கள் பூஜித்தல் நலம். வேதமானது மஹா புத்தி
 மான்களுக்கும், ஞானிகளுக்குமாதிரிப் பொருள் படுப்படி
 யான நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வெளிக்குத்
 தோன்றுகிற அர்த்தமொன்று, சரியான உள்ளர்த்தம் வேறு,
 இதறியாமல், அதின் வெளியர்த்தமாகிய தப்பர்த்தத்தை மாத்
 திரந் தெரிந்து கொண்டதொத்தான், உங்களிலநேகர் அவிக
 வாசிகளாய்விட்டார்கள். ஆனதுபற்றி, இக்காலத்து இந்து
 க்களுக்கு வேதத்தின் இரகஸ்யார்த்தத்தைப் போதிப்பதவசி
 யம். அப்படிச் செய்தால், அவர்கள் அவ்வளவுபூர்வகாலத்தி
 லேயே தங்கள் தேசத்தில் கல்விசாஸ்திரங்களவ்வளவு நன்
 றாய்க் கற்றறியப்பட்டனவென்று முழுநிச்சயங்கொண்டு, வெ
 ள்ளைக் கரசாத்திரிகளுடைய சொல்லின்பேரில், புஸ்தகங்க
 ளிலெல்லாம் மஹா சிறந்ததாகிய வேதத்தைத் தாங்கள் கேவ
 லமாயெண்ணித் தூர எறியக் காரணமில்லையென்று காண்பா
 ர்கள். வேதசாதிரங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டுண்டாகும்
 இந்துதேசத்து நாகரீகமானது பாறையிற் கட்டப்பட்ட ஒரு
 பலமான கோட்டைக்குச் சமம். ஆனால் வெள்ளைக்காரரு
 டைய கல்வி, மார்க்கம்முதலியவைகளுக்குப் பொருந்தியதா
 யுண்டாகும் இத்தேசத்து நாகரீகமானது, மணலிற் கட்டப்
 பட்ட ஒருவீடுபோலுடனே சாய்க்து விழுந்து, பொடியும்.
 ஆகையால் யாரெல்லாருமிப்போது இத்தேசத்திலுண்டாகும்
 நாகரீகமானது முற்காலத்தைப்போ லிருக்கச்செய்யப் பிர
 யாசையெடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் இந்தியாவுக்கு உண்மை

(உய)

யான இஷ்டர்கள்; யாரெல்லாரும் வேறுவிதமாய் நடக்கிற
ர்களோ, அவர்கள் அதற்கு விரோதிகள். இங்கிலீஷ் படித்
த இந்துக்களுக்குள் அநேகர் ஐரோப்பியருடைய உடை, ந
டைபாவனைகளையும், துன்மார்க்கங்களையும் அதுசரிப்பதைப்
பார்ப்பதின வெணக்குண்டாகும் விசனங்கொஞ்சமல்ல. இ
த்துன்மார்க்கங்களில், மதுபானம் முக்கியமானது. மேலும்
உத்தியோகம் அல்லது மேன்மை பெறவேண்டுமென்ற வெ
ண்ணத்துடன், தங்கள் ஐரோப்பியர்களைக் காணும்பொழு
தெல்லாம் தலைவணங்கி முழங்காற் படியிட்டு இச்சகம் பேசு
கின்ற இந்துக்கள் அநேகரை நான்செல்லுமிடமெல்லாங் கா
ண்கிறேன். இங்கிலீஷ்காரரைப்போல மஹா ஆண்மையும்,
சயாதினப்பிரியமும், தன்மரியாதையுமுள்ள ஒரு ஜாதியார்,
மற்றொரு தேசத்தார் அவர்களுக்குரிய மேன்மைமுதலியவ
ற்றை விட்டுவிட்டுத் தங்களை வணங்கும்போது, அவர்களைக்
கேவலமா யெண்ணுவார்களென்று இம்முடர் ஒருக்காலும்
நினைக்கிறார்களில்லை. இச்சிற்றறிவாளர் எவ்வளவாய்த் துதித்
து, வணங்கி முகஸ்துதி செய்தபோதிலும், அவர்கள் மனதுக
குள் மறைத்துவைத்திருக்கக் கொரோமான பகையையும்,
பட்டப்பெயர், கெண்ணிய முதலியவைகளை யடையவேண்
டுமென்ற இழிவான வெண்ணங்களையும், வெள்ளைக்காரர் அ
றிந்துக்கொள்வார்கள். இந்தியா தேசமானததான் திரும்பப்
பழைய மஹத்துவத்தையடைய இச்சித்தால முதலாவது, இ
ந்துக்கள் தங்கள் கெண்ணியங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது
தான் சரியான புருஷத்துவமென்றறிவது அவசியம். இரண்
டாவது, அவர்கள் கவனிக்கவேண்டியது தன்மார்க்கவீஷ்
யும். இந்துக்கள் தங்கள் வரகருத்தத்தங்களைச் சத்தியமாய்
நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. 'முப்
பது வருஷங்களுக்குமுன் லக்ஷம் ரூபாய்க்கூட ஒரு இந்

துக் காசக்கடைகாரனிடத்தில் இரத்தினியில் நம்பிக்கையாய்க் கொடுத்துவைக்கலாம். ஒரு பைசாக்கூட மோசம்போகாது" என்று இங்கிலீஷ் துரைகளிலநேகர் என்னிடத்திற் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதப்படிச்செய்யலாமா? கூடவேகூடாது. ஏனெனில், இந்துக்களுக்குள், சொற்ப பேர்கள் தவிர மற்ற யாவரும் வஞ்சித்தல் கள்ளச்சத்தியம்பண்ணுதல், பொய்ப் பத்திரஞ் சிருஷ்டித்தல் போன்ற கொடிய செய்கைகளைப் பரிசுங்கமாயும், பயவெட்கமன்னியிலுஞ் செய்யத் துணிந்துவிட்டார்கள். ஆரியாவர்த்தத்தின் உண்மையான இஷ்டங்களிலநேகர் இவைகளையெல்லாமென்னிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டு, இத்தேசத்தில் சகல காரியங்களுஞ் சீக்கரங் கெட்டுப்போய்விடுமென்று மஹா வியாசுலத்துடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வட இந்தியாவிலெங்கும் பார்த்தால் உண்மையாய்ச் சதேசாபிமானமுள்ள வீரர் நானேந்து பெயரிகள் கூட இராரென்றும். ஆகையாலித்தேசமொருநாளுக் முன்னுக்கு வராதென்றுஞ் சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால் நான்கொண்ட அபிப்பிராய மிடல்ல. இதற்குமுன்னான் செய்த பிரசங்கங்களிலெல்லா மித்தேசம்மறுபடியும் பழைய நல்ல ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவரப்படலா மென்பதாகச் சொல்லிவந்தது, உங்களிற் சிலருடைய ஞாபகத்துக்கு வரலாம். மற்றவர்க ளெப்படிச்சொன்னாலும், நான் எனக்குத் தோன்றுவதை மறைக்கப் பிரியப்படுன்; ஏனெனில், நான் உங்கள் நாட்டில் உங்களுடன் வாசஞ்செய்து கடைசியில் இங்கேயே மாணமடைய விரும்புகிறேன். இத்தேச மிக் காலத்தில் முழுது மாறிவிட்டது; இந்தியா பழைய காலத்தில், (1) ஆசியாகாண்டத்துக்குரிய வெகூணங்கள் யாவற்றையும் பொருந்தியதாயும்; (2) சமுசாரிகள் கிருஷிசெய்ய வந்ததுபோக, அதிக மீதியான தரிசு நிலத்தை யடைத்தானதாயும்; (3) அந்நிச சாரம்பொருந்திய பூமியாய் யிருந்தது. இப்பவோ அது

கைத்தொழில், பரி வர்த்தகமுதலிய எவையு நடத்தாமல், தனக்கு வஸ்திரங்களையும் தேசகமுதலியவற்றிற்குத் தேவை யான அகேக பதார்த்தங்களையும் இங்கிலாண்டிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகின்றது. மேலும் அது இப்போது பாதிமுதலியோருக்கு வேட்டையாடுங் காடி. நீங்களுங்கள் ஆடை, நடத்தை, பேச்சு, எண்ணங்களிலெல்லாம் வெள்ளைக்காரர் மாநிரிகளைக் கைகொண்டுவிட்டீர்கள். ஜனத்தொகையு மட்டுக்கு மிஞ்சிப்பெருக, நிலமுந்தீவிரமாய் சத்துக்கெட்டுக்கொண்டுவருகிறது. இப்படி யிருந்தால், இந்நாட்டின் முடிவு எப்படியிருக்குமென்று சொல்வது வருத்தமா? செல்வத்திலும், செழிப்பிலும் இந்தியாவைவிட அநேக மடங்கு யர்ந்திருக்கும் பிரான்ஸ், இங்கிலாண்டுமுதலிய தேசங்களில் ஒரு சதுரமயிலுக்குச் சராசரி-200-ஆட்களுக்குள்ளாக வஸிக் கும்பொழுதே, அத்தேசங்களின் ஜனங்கள் அவைகளின் விளைச்சல் போதுமானபடி ஆகாரத்துக்குக் காரணம், அநேகர் உழைத்துக் கஷ்டப்பட்டு வயிறுகழிக்கவும் இன்னும், அநேகர் அந்நிய தேசங்களிற் குடிபுகவும் வேண்டியிருந்தால் இத்தேசத்தின் தெதியென்ன? பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் ஒரு சதுரமயிலுக்கு -243-பேர்களும், வட இந்தியாவிற் சிலவிடங்களில்-680-ஆட்களுமிருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டமிருந்தால், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களும், அவைகளின் விளைச்சல்களும், அவர்களுக்குக் காரணமா? காணாது. அப்படியெனில், முடிவு எவ்விதமாயிருக்கும்? பஞ்சமும் நோயும் அடிக்கடி நேரிட்டு ஜனங்களைக் கோடிக்கோடியாய்க் கொன்றுகொண்டிருக்கும் உங்களிலநேகர் இங்கிலீஷை அப்யஸித்துப் பெரிய பரீஷைகளிற் கெலித்து சர்வங்கொண்டு நலுக்கும் பிலுக்குமாயிருந்தும், யாருமறியவெண்ணாத விதியின் பயன் இப்படித்தானிருக்கின்றது.

வருங்காலம்:-

மேலே சொல்லியவாறெல்லா மிருக்க, இந்தியாவந்த நீ
 லைமைக்கு வருமென்று சொல்லக்கூடியவர் எவர், துபேமகி
 மையால் ஆத்மலோகத்துக்குள் பிரவேசித்து இறந்தகாலம்,
 நிகழ்காலம், வருங்காலமென்ற காலவித்தியரசங்களைப் போ
 க்கி, சகலத்தையுமொரே நிகழ்காலமாக்கித், திரிகாலவர்த்த
 மாணங்களை யுஞ் சொல்லக்கூடிய முனிஸ்வரர். ஆனாலிப்
 போது சரியான முனிகள் கொஞ்சந்தான்; அவர்களும் நாளு
 க்குநாள் நமது திருஷ்டியைவிட்டு விலகி மறைந்துகொள்ளு
 கிறார்கள். ஆகையால் ஞானதீர்ஷ்டியினுதவி நமக்கில்லாவிடி
 னும், நாமதை ஒருவாறு நீதானிக்கலாம். ஐனங்களின் விதி
 வசங்களை யுண்டாக்கி நடத்தும் ஓர் பிரமாணம் பிரபஞ்சமெ
 ன்கும் வியாபித்திருக்கிறது, அதின்பிரகாரம் அவர்களுடைய
 வாழ்வுந் தாழ்வுஞ் சக்கரம்போல மேலுங்கீழுமாய் மாறிமாறி
 யுருளும் உறுகள் தேசம் மஹா கேவலமான ஸ்திதியிலிருந்து
 தன் பூர்வ உன்னத ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்துவக்கிவிட்ட
 தாய் எனக்குறுதியான நம்பிக்கைபிறக்கின்றது. ஒரு நாட்
 டீடர் எவ்வளவு சிறப்பையும், வல்லமையையும் ஒருகாலத்தி
 லுடைத்தாயிருந்தாலும், அவர்கள் சொந்த இயற்கையான சக்
 திதளர்ந்திருந்தால், திரும்ப ஒருகாலு முன்மகிமைமையடை
 யார்; அது உறுதியாயிருக்குமாயில் அவர்களதைத் திரும்பச்
 சேர்வது திண்ணம், இவ்விரண்டு வகுப்புகளில் இந்தியாவை
 நாமெதோடு சேர்க்கலாம்? பிந்தியதோடு. இந்நாட்டினையில், இந்
 துக்களுக்குள் புத்தமரண்கள் கல்வியிற் நேர்வதற்குரியமர
 க்கங்களை யுடைத்தாயிருப்பதுமன்றி, இங்கிலீஷ்காரரால் மந்
 திரித்தொழில் நன்றாய்ப் பயிற்றுவிக்கவும்படுகிறார்கள். பழை
 யர்கள் ஆரியர் பூமியிலுள்ள சாஸ்திரிகளுக்கெல்லாம் அரசர்

யிருந்ததுபோல, அவர்கள் சந்தியாராகிய நீங்களும் நாளா
வர்த்தியில் உலகத்தார்களுக்குள் அரிதான திறமையுடைய
மந்திரிகளாவீர்கள். பல காரணங்களையிட்டு இப்போது பெரி
ய்சர்க்கார் அலுவல்கள் இந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்
போற் கரண்கிறது. அவர்களுக்குள் புதிதாயுண்டாக்கப்போ
கிற நாகரீகத்துக் கொடுவேளை யிதுதானே ஆரம்பகாலமா
யிருக்கலாம். கல்வி ஜனங்களுக்குள் பெருகப் பெருக, அவ
ர்கள் கஷ்டங்களும் நீங்கிக்கொண்டுவரும். இங்கே யிப்போ
து பரவியிருக்கும் சமாதானமும், ஏற்பாடுகளும் இனி நிலைத்
திருக்குமாகில், ஜனங்களை யொருவரோடொருவர் சேரவொ
ட்டாமற் செய்கிற தடைகள் எடுபட்டுப்போகும்: பஞ்சாப்
தேசம் திருவாங்கூரிலிருந்தும், கட்ச் தேசம் பெங்களத்தி
லிருந்தும் எவ்வளவு தூரங்களிலிருந்தாலும், அவைகளிலி
ருக்கும் ஜனங்கள் தாங்களெல்லோரும் ஒருங்குக்கொருவர்
சகோதரர்களென்றறியத் துவக்கிவிட்டார்கள். இத்தேசத்தி
லுள்ள-24-கோடி யாட்களுக்கும் இந்தத் தீர்மான முண்டா
கும்பொழுதுதான், இந்தியா சிலாகியம் பெறும். என்னைக்
குக் கலைகளிலும், கைத்தொழில்களிலு மிக்காலத்தி லுண்டா
யிருக்கும் விர்த்தியோடு ஜனங்களுக்கு ஏராளமான வேலை
கள் கிடைக்குமோ; என்னைக்குப் பாடசாலைகள் ஆவலுள்ள
மாணாக்கரால் நிறையப்படுமோ; என்னைக்கு வெகுநாளாய்
மந்தியிருக்கும் வேதஞானம் ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்குமோ; எ
ன்னைக்கு ஆத்மநம்பிக்கையை யழிக்கிறதும், சதேசவழக்க
ம், ஆசாரமுதலியவற்றை விடச் செய்கிற துமைய அலிசுவாச
த்திலும், நாஸ்திக மதத்திலும், அறைகுறையான சரஸ்திரங்க
ளிலும், விருப்பமுடைய இந்துக்கள் யாவரும் வேதசரஸ்திர
ங்களை ஸ்துதித்துப் பூஜிக்கிறார்களோ; என்னைக்கு சம்ஸ்கிரு
த போதகர்கள் தகுந்தபடி சம்பளங்கொடுக்கப்பட்டுக்கொள்ள

டாடப்படுவார்களே; என்றைக்கு அதிக தூரங்களிலிருக்கும் ஜில்லாக்கள், புனைவண்டி தந்தித்தபால் மூலமா யிணைக்கப்படுமோ; என்றைக்கு இத்தேசத்தில் உலோக வினைச்சலும் கிருஷியும் பூரணமாய் விர்த்திசெய்யப்படுமோ, என்றைக்கு அந்தந்த ஜில்லாக்களிலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு அந்தந்தவிடங்களிலுண்டாம் வினைச்சலும், தொழில்களும் சமமாகுமோ; என்றைக்கு உண்மையாய்ப் பார்க்கவொட்டாமலிவ்வளவுகாலமாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கும் உங்களது ஆத்மககண்கள் திறக்கப்பட்டு அஞ்ஞான விருள் நீங்குமோ; அன்றைக்குத்தான் பூர்வகாலத்து ஆரியர்களுடைய நாகரீகம் முற்றிலும் திரும்பியுண்டாகிவிட்டதாகும்; அன்றைக்குத்தான் உலகிலுள்ளோர் யாரும் ஆச்சரியமடைந்து வணங்கும்படியான அவ்வளவு ஞானமும் கன்மையும் பொருந்திய ஆரியர் இந்த ஆரியாவர்த்தத்தில் தோன்றுவார்கள் அப்பேர்ப்பட்ட மஹத்துவமுடைய நானே நாமெப்போது பார்ப்போம்? இந்தியாவானது இப்பூமியில் தானிருக்கவேண்டிய உன்னத ஸ்தானத்தை யெப்போதடையும்? அப்பா! எப்போது! விதிவசமெவருக்குக் கிதரியாது. ஒருகால் அது ஒரு தூற்றாண்டல்லது பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு தானிருக்கலாம், ஏனெனில், தேசத்தார்களுடைய விதிவசத்துக்குத் தக்கதாக அவரவர்களுக்கு நேரிடும் வாழ்வாவது, தாழ்வாவது, இகழ்ச்சியாவது, புகழ்ச்சியாவது, விராவாய் வந்து விராவாய்ப்போகக்கூடியவைகளல்ல. தற்காலத்திப்பற்றி மாதிரி சிந்தித்தல் போதும்; காரணம் தற்காலத்திலிருந்தே வருவகாலம் ஜெனீக்கிறது. நாம் செய்கிற காரியங்களும், செய்யாமல் விடுகிற கருமங்களும் யினி நாம நபலிகளும் சுகதுககங்களுக்காக காரணங்களாயிருக்கும். நாம் காரியங்களைத் துடங்கி நடத்தமாத்திரா செய்யலாம்; ஆளுவைகளின் முடிவுகள் நமது கைகளுள்

ளகப்பட்டவையல்ல. ஜனங்களே! இந்த வன்மையை மனசில் வையுங்கள் நீங்கள் மனிதன் இறந்தபின் அவன் ஆத்மா ஜீவிததிருக்குமென்று நம்பினாலுமே; இந்துக்களைப்போல் கருமத்தில் நம்பினாலுமே; அல்லது பௌத்தர்களைப்போல ஸ்காண்டத்தில் நம்பினாலுமே; உங்கள் நம்பிக்கை யெப்படியிருந்தாலுமே; உங்களுடைய கருமங்களின் பொறுப்பு உங்களைவிட்டு டொருக்காலு மொழியாதென்று தீனையுங்கள். நீங்கள் செய்கிற நல்ல அல்லது கெட்ட செய்கைகளுக்கும், நீங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தும் செய்யாமல் விடுகிற காரியங்களுக்கும், "உததாவாதவிதி" யின்பிரகாரம் நீங்களே ஜவாப் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கும். கடைசியாக இப்போது நீங்கள் கற்கவேண்டிய படிப்பினை யென்னவென்றால், (1) இத்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தாயாரும் தன்குழந்தைகளுக்கு முந்தியகாலங்களில் ஆரியாவர்த்தாவக் குண்டாயிருந்த மாக்ஷிமைமுதலியவைகளைப் பலமுறை யெடுத்துச்சொல்ல, அதைச் சுதேசாபிமானமுள்ளதாகச் செய்யவேண்டியது; (2) ஒவ்வொரு இந்துவும் தன் முன்னோர்களின் புத்தி, புகழ், நானம், திறமைகளைப்பற்றிய ரூபகத்தை மறவாமல் சுப்பொழுதுந் தெளிவாய் வைத்திருக்கவேண்டியது; (3) உங்களிலொவ்வொருவரும் ஆரியன் என்றநாமத்தை உடைத்தாயிருக்கக்கலவிதத்திலும் பாத்திரவாசனாயிருக்கும்படி தன்னாற் கூடியதைச் செய்யவேண்டியது.

• ஐஓ ஆரியர்களே! கெட்டீர்களா இந்தத் துரை நம்முடைய தேசத்துத் திரிகால ஸ்திதிகளைப்பற்றிப் புகலும் வசனங்களை! என்ன அநிசயம் இது! நல்லது, வெள்ளைக்காரர் தேசத்தில் ஜெனீத்து, வெள்ளைக்காரர் மார்க்கசுஸ்திரங்களில் பண்டுகளும், ஜெகத்தெங்கும் பிரபல்ப மடைத்திருப்பவருமாகிய இந்தத் துரை இப்படிப் பிரஸங்கிப்பதற்குக்காரணம்! ஆலோசியங்கள்; விசாரியங்கள்.